

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/32/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123375873
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6123375873.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej, vo veci starostlivosti o maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, toho času bytom u navrhovateľky, v zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, dieťa matky A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Petrom Šramkom, advokátom so sídlom A. X, XXX XX D. a otca E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX F., G. C., v konaní o návrhu starej matky H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, XXX XX G. D., na zverenie maloletého dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 9P/78/2023-79 zo dňa 07.11.2023

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Banskej Bystrici zveril maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky H. F.. Rodičom uložil povinnosť platiť výživné pre maloletú (matke 130,- Eur, otcovi 250,- Eur) vždy do každého 15. dňa v mesiaci k rukám starej matky vopred.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 44, § 45 Zákona o rodine, keď z vykonaného dokazovania mal preukázané, že zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky je v súlade so záujmami maloletej. V prvom rade prihliadol na jednoznačné stanovisko maloletej, ktorá je vo veku blížiacom sa plnoletosti a ktorá jednoznačne vyjadrila záujem zotrvať v domácnosti starej matky, v ktorej sa aj v čase rozhodovania súdu prvej inštancie nachádzala. Aj z vyjadrenia kolízneho opatrovníka mal preukázané, že maloletá má dlhodobo narušený vzťah s matkou, čo napokon viedlo i k odsťahovaniu sa z domácnosti a na druhej strane stará matka má vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečenie potrieb maloletej. Tvrdenia matky spochybňujúce dôvodnosť návrhu, ako aj osobné predpoklady navrhovateľky (starej matky) pre vykonávanie riadnej starostlivosti o maloletú súd prvej inštancie považoval za nedôvodné a nepodložené žiadnymi relevantnými dôkazmi. Vykonaným dokazovaním naopak bolo preukázané, že navrhovateľka spĺňa všetky zdravotné, osobnostné a morálne predpoklady na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti tak, ako to predpokladá Zákon o rodine, o čom svedčila aj skutočnosť, že ku dňu rozhodovania súdu sa maloletá nachádzala v starostlivosti navrhovateľky už viac ako štyri mesiace, pričom starostlivosť o maloletú navrhovateľka zvláda a maloletá v jej starostlivosti prosperuje.

3. Pri rozhodovaní o výživnom zo strany rodičov súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 62 v spojení s ust. § 75 Zákona o rodine, keď prihliadol na možnosti a schopnosti obidvoch rodičov, ako aj na potreby

maloletej. Matka maloletej je riadne zamestnaná, má stály príjem, pričom inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec mal určené výživné naposledy rozsudkom zo dňa 28.02.2023 právoplatným 05.04.2023, kde ho súd zaviazal s prihliadnutím na jeho možnosti a schopnosti platiť na výživu maloletej sumu 250,- Eur mesačne.

4. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, keď nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania jednému z účastníkov.

5. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu matka maloletej. Žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie, poprípade zmeniť a návrh starej matky v celom rozsahu zamietnuť, dôvodiac tým, že súd prvej inštancie nevykonal vo veci dostatočné dokazovanie, a preto je jeho rozhodnutie predčasné. Starou matkou tvrdené skutočnosti nemôžu byť dôvodmi pre vyhoviecie návrhu, keď táto nedoložila potvrdenie o svojom zdravotnom stave, a teda ani nepreukázala svoju spôsobilosť zabezpečiť riadnu výchovu maloletej. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že podstatnou skutočnosťou pre vyhoviecie návrhu bola prejavená vôľa maloletej, ktorá je blízko veku dospelosti, ale podľa názoru matky by v konaní mali byť nespochybniteľne preukázané i dôvody takéhoto správania maloletej voči matke, jej pohnútky a pod., čím sa súd opätovne nezaoberal. Súd prvej inštancie pochybil i v tom, keď pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal z nesprávneho príjmu matky vo výške 700,- až 800,- Eur mesačne. Jej čistý príjem predstavuje sumu cca 650,- Eur, pričom v budúcnosti jej nebudú vyplácané rodinné prídavky ani daňový bonus a pokiaľ vezme do úvahy jej preukázateľné výdavky, nebude schopná platiť sumu 130,- Eur mesačne tak, ako určil súd prvej inštancie.

6. Stará matka vo svojom vyjadrení žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Ako uviedla aj v samotnom návrhu, o vnučku sa stará už dlhšiu dobu a od toho času sú viditeľné výsledky, keď maloletá má zabezpečené potrebné zázemie a nepomerne lepšiu psychickú pohodu. Zlepšili sa jej výsledky v škole a jej celkový zdravotný stav, pričom nemá neospravedlivené hodiny a na vyučovanie sa sústavne pripravuje. Jedinou jej pohnútkou je dobro dieťaťa, pričom vzťah maloletej s matkou je vážne narušený a prakticky už asi nie je možná žiadna náprava. Vnučka už nie je vo veku ani v stave, kedy by ju ktokoľvek mohol v jej názoroch ovplyvňovať.

7. Otec vo svojom vyjadrení taktiež žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že dcéra je už vo veku, kedy sama dokáže vyjadriť, čo sa jej nepáči a pokiaľ má narušený vzťah s matkou, bude lepšie, ak zostane zverená v náhradnej starostlivosti starej matky. Väčšinu času dcéra aj tak trávi v škole, a preto je presvedčený, že stará matka zvládne starostlivosť o maloletú. V minulosti nemal možnosť oboznámiť sa s výsledkami dcéry v škole. Nemyslí si však, že si dcéra robí, čo chce a do školy nechodí zámerne tak, ako to tvrdila matka.

8. Kolízny opatrovník v odvolacom konaní zotrval na svojich vyjadreniach pred súdom prvej inštancie a taktiež žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom, stará matka sa svojím návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 11.08.2023 domáhala zverenia maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti. Poukazovala na nezhody medzi matkou a maloletou vnučkou, ktoré nepriaznivo vplyvajú na ďalší vývoj maloletej, čo malo i za následok citové odcudzenie medzi dcérou a matkou.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie postupoval správne, keď v súlade s ust. § 44 ods. 4, § 45 Zákona o rodine skúmal, či zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky je v súlade so záujmom maloletej na zabezpečení jej riadnej výchovy a ďalšieho vývoja. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď maloletú zveril do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky.

12. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností vychádzal i to, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil tak, ako to zdôvodnil v odsekoch 46. až 52. odôvodnenia rozsudku, s ktorými dôvodmi sa napokon i odvolací súd v celom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Tak, ako to napokon správne konštatuje i súd prvej inštancie, maloletá je vo veku blížiacemu sa veku dospelosti, kedy už jednoznačne je schopná prejavíť svoj názor, a preto i odvolací súd nemohol nechať bez povšimnutia jej vyjadrenie, v zmysle ktorého jednoznačne vyjadrila vôľu vyrastať v domácnosti starej matky. Práve nerešpektovanie názoru maloletej v tomto veku by mohlo mať podľa názoru odvolacieho súdu nepriaznivý vplyv na jej ďalší psychický vývoj. Vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, že by pobyt maloletej v domácnosti starej matky, ktorá zabezpečovala jej výchovu v období štyroch mesiacov pred rozhodnutím súdu prvej inštancie, mal nepriaznivý vplyv na ďalší psychický vývoj maloletej, poprípade na výsledky v škole, a pod.. Naopak, ako vyplynulo zo správy od kolízneho opatrovníka, stará matka má vhodné podmienky pre zabezpečenie riadnej výchovy maloletej, je spôsobilá poskytnúť jej primeranú starostlivosť, čo sa napokon odrazilo i na čiastočne zlepšených výsledkoch v škole tak, ako to napokon vyplynulo i z charakteristiky maloletej vypracovanej riaditeľom školy, a preto odvolací súd tak, ako je vyššie uvedené, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny potvrdil a neprihliadol na námietky matky týkajúce sa zdravotného stavu starej matky, ktoré okrem vlastného tvrdenia ničím nepodložila.

14. Správne postupoval súd prvej inštancie i pri rozhodovaní o výživnom zo strany rodičov, keď prihliadol na možnosti a schopnosti obidvoch rodičov, ako aj na potreby maloletej.

15. Pokiaľ zákonná úprava v ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine ukladá každému z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery (t.j. aj rodičovi objektívne nezamestnanému bez akéhokoľvek príjmu) plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima (cca 37,- Eur) na nezaopatrené neploleté dieťa (t.j. aj na dieťa bezprostredne po narodení) alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, je výživné zo strany matky v sume 130,- Eur mesačne na dieťa vo veku 17 rokov, navštevujúce strednú školu, potrebné považovať taktiež za minimálne, postačujúce len na pokrytie tých najzákladnejších potrieb, a preto odvolací súd aj v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).